

Sygn. akt V U 23/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongialło

Protokolant: star. sekr. sądowy Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 26 listopada 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt V U 23/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 listopada 2015r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. po rozpatrzeniu wniosku J. S. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że po przyznaniu emerytury wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniom emerytalno-rentowym.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca J. S. podając, że przeszedł na emeryturę 30 czerwca 2007r., a świadczenie ma naliczone z 2006r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając, że zgodnie art. 110a ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalno-rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, w wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w L. do 30 czerwca 2007r. Po ustaniu zatrudnienia, tj. od 1 lipca 2007r. została mu przyznana emerytura. Wnioskodawca po przyznaniu emerytury nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, zatem brak było podstaw do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem art. 110a ustawy emerytalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. S. urodził się (...)

Decyzją z 16 lipca 2007r., znak (...), ZUS Oddział w L. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 1 lipca 2007r., tj. od dnia następnego po rozwiązaniu stosunku pracy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego organ rentowy przyjął przeciętne miesięczne wynagrodzenie z okresu 10 lat kalendarzowych od stycznia 1997r. do 31 grudnia 2006r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 260,51% i został ograniczony do 250%. Wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w L. do 30 czerwca 2007r. Po tej dacie nie kontynuował zatrudnienia i nie podlegał ubezpieczeniom emerytalno-rentowym.

Wskutek przedłożenia przez wnioskodawcę 22 lipca 2008r. zaświadczenia o wysokości wynagrodzenia - nagrody rocznej wypłaconej przez zakład pracy 30 czerwca 2008r. za rok 2007, decyzją z 30 lipca 2008r. organ rentowy przeliczył podstawę wymiaru świadczenia uwzględniając dokonaną wypłatę nagrody za 2007r.

Wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z 23 lutego 2009r. w sprawie o sygn. akt V U 2198/08 organ rentowy decyzją z 23 kwietnia 2009r. dokonał przeliczenia świadczenia wnioskodawcy z uwzględnieniem przelicznika 1,8 w zakresie dniówek przodkowych przepracowanych w okresie od stycznia 1981r. do grudnia 1989r.

Decyzją z 29 kwietnia 2009r. ZUS Oddział w L. odmówił wnioskodawcy przeliczenia świadczenia wg. nowej kwoty bazowej na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej wskazując, że wynagrodzenie - nagrody wskazane w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 12 marca 2010r. uzyskane w 2005r., 2006r. i 2007r. zostały już uwzględnione decyzją przyznającą świadczenie z 16 lipca 2007r. i 30 lipca 2008r. Wskazano również, że wynagrodzenie za 2007r. zostało uzyskane do 30 czerwca 2007r., tj. przed przyznaniem prawa do świadczenia. Odwołanie wnioskodawcy od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z 5 sierpnia 2010r. w sprawie o sygn. akt V U 600/10.

Wnioskiem z 3 listopada 2015r. ubezpieczony zwrócił się o przeliczenie emerytury w oparciu o przepisy ustawy z 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, tj. art. 110a ustawy emerytalnej.

W załatwieniu ww. wniosku organ rentowy zaskarżoną decyzją z 26 listopada 2015r. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazując, że prawo do emerytury przyznano wnioskodawcy od 1 lipca 2007r., a po przyznaniu świadczenia wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

dowód : akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy ;

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury w myśl art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz. 748 z późn. zm.).

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Wysokość emerytury podlega zatem jednorazowemu ponownemu ustaleniu od podstawy wymiaru emerytury przeliczonej w myśl art. 110a ustawy emerytalnej, gdy zostaną spełnione łącznie następujące warunki:

1. do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przypadającą w całości lub w części po przyznaniu emerytury, tj. z okresu:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru,
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał on ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury;

1. nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy jest wyższy niż 250%.

Wyjaśnić zatem należy przede wszystkim mechanizm przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy. Przeliczenie świadczenia przysługuje bowiem ubezpieczonemu pobierającemu świadczenia ze „starego systemu”, którzy po przyznaniu emerytury nadal pracowali. Aby móc na nowo obliczyć wysokość świadczenia (tj. na podstawie art. 110a, który obowiązuje od 1 maja 2015r.) trzeba wskazać okresy zatrudnienia, które przypadają w całości lub w części po przyznaniu emerytury, a nowo obliczony wskaźnik musi być wyższy od 250 % podstawy wymiaru świadczenia. W przypadku wnioskodawcy brak jest możliwości dokonania takich obliczeń, gdyż po przyznaniu świadczenia, tj. po 1 lipca 2007r. wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W błędzie pozostaje przy tym ubezpieczony twierdząc, że nagroda roczna, którą otrzymał w czerwcu 2008r. za 2007r. powinna być przyjęta jako uzyskana w 2008r. Zgodnie z § 6 zd. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 1 kwietnia 1985r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (Dz.U. z 1985 r. Nr 18, poz. 77 z późn. zm.), składniki wynagrodzenia pobierane w odstępach czasu dłuższych niż miesiąc oblicza się w stosunku miesięcznym i dolicza do wynagrodzenia z tych miesięcy zatrudnienia, za które wynagrodzenie to przysługuje. A zatem, jeśli ubezpieczony w czerwcu 2008r. otrzymał nagrodę roczną za rok 2007, to nie było żadnych podstaw aby wynagrodzenie to doliczyć do jego dochodów za 2008r. Takie stanowisko wyraził też Sąd Najwyższy w uchwale z 8 stycznia 2007r.(I UZP 5/06, OSNP 2007/9-10/139). Wynagrodzenie to podlegało zatem doliczeniu do dochodów za 2007r. uzyskanych do 30 czerwca 2007r., tj. przed przyznaniem prawa do emerytury i jako takie stanowiło podstawę wydania decyzji przeliczeniowej z 30 lipca 2008r., a następnie decyzji z 20 kwietnia 2010r.

Mając zatem na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, wobec braku uzasadnionych podstaw, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.